

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

Lliurament del llibre sisè del codi civil

Palau del Parlament, 20 de febrer de 2015

La presidenta

Bon dia a tothom. Conseller, diputades, membres de la comissió de codificació, no és normal, fer l'acte que hem fet avui aquí, però quan el conseller de justícia m'ho va demanar vaig pensar que hi havia un motiu molt important per fer-lo, que és haver acabat una feina que va començar..., tu dius amb mi, i t'ho agraeixo, perquè em poses en primera persona, però va començar anys abans, l'any 1980, a la primera legislatura, amb el president Pujol.

Amb petites o grans diferències, la realitat és que en aquest Parlament hi va haver durant molts anys una gran unitat, un gran consens, respecte al dret civil català. Crec que és molt important dir-ho en un moment que voldríem, però no tenim, aquesta unitat i aquest consens.

Vull agrair al conseller la idea de presentar aquest darrer llibre del codi civil aquí al Parlament. Perquè sap perfectament que jo me'n sento mare, o filla, el que cregueu més adient, del dret civil de Catalunya. Com a consellera, i abans com a secretària general i com a funcionària del departament de justícia, vaig viure de prop la comunitat jurídica, avui tan ben representada per la comissió de codificació, que dóna i ha donat una gran tranquil·litat tècnica des del punt de vista jurídic a tots els qui hem estat consellers de justícia.

M'agradaria destacar una idea que el 1906 va expressar Enric Prat de la Riba a 'La nacionalitat catalana'. Hi deia que el dret i la llengua són manifestacions de l'esperit nacional; que la llengua, el dret, la cultura, el territori, són trets essencials de la nostra identitat com a poble, i en destacava el dret. I explicava que Catalunya va començar a governar-se fa més de mil anys i que sempre ha volgut governar-se. És, en part, el que ha dit el conseller. Els 'Usatges de Barcelona', els segles XI i XII, van ser el primer codi feudal europeu; un segle després vam assumir com a nostre el dret romà, i, després, van venir les tres grans constitucions, o compilacions, fins a la del 1960, que és el que ens van deixar, d'alguna manera.

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

Ja no parlo del 1714. Amb el decret de Nova Planta, el dret va quedar fossilitzat, perquè ja no es podia produir jurídicament. I encara una cosa pitjor: com que els tribunals van passar a ser totalment espanyols, els jutges tenien l'obligació de saber l'espanyol i escriure-hi i de no utilitzar el català. El fet que els tribunals no utilitzen prou el nostre dret, doncs, amb les queixes que això comporta, té l'origen el 1714.

Avui no som aquí, però, ni per fer retrets ni per parlar del que no és positiu. Al contrari. Penso que amb el lliurament d'aquest llibre sisè aconseguim la completesa del nostre codi civil, d'un element que considerem una estructura d'estat. Perquè, de fet, aquest codi regula, tenint en compte les competències que ens confereix l'estatut, totes les passes de la vida d'una persona des que neix fins que es mor, i ho fa innovant, reformant, però sobretot pensant en la societat catalana d'avui, i per tant adaptant-s'hi.

I com s'hi adapta? Doncs de dues maneres: una, codificant, com ha dit el conseller, i, una altra, per mitjà de lleis especials. Aquesta va ser una discussió molt gran en aquella època, parlo dels anys vuitanta: si havíem d'anar directament al codi o a lleis especials i després codificar. I, com som catalans, vam arribar a un acord. Vam dir: "Totes dues coses: legislem amb lleis especials, anem-les presentant al Parlament, i quan en tinguem un grapat anem codificant per matèries." I així vam arribar al 2002, quan es va aprovar la primera llei del codi, en la qual s'estableixen aquests llibres que s'han de compilar, a més seguint un codi modern, que nosaltres en diem el "codi obert", que permet anar fixant les matèries que hem de modificar i anar-les introduint en aquest llibre, de manera que mai no hem de parlar de reforma o modificació, sinó que ja van directes al codi civil.

Per tant, per mi és un honor i una satisfacció rebre avui el conseller amb aquest llibre sisè. Avui sí que podem dir que és el final. És cert que comença un procés de tramitació, feixuc, segur, però el fet de presentar-lo al Parlament ja denota que acabem una feina molt important, que va començar, com he dit, el 1980 i que segur que després requerirà petites adaptacions, harmonitzacions. Ja en tenim algunes, aquí, d'aquestes lleis especials i d'aquestes harmonitzacions. Però ja podem començar a dir que el codi civil de Catalunya està complet. Després, amb el mateix esperit que s'ha fet, s'anirà adaptant a la realitat social.

Per tant, felicitats a tothom. En primer lloc, al conseller, que, com tots els consellers hem fet sempre, els ha deixat fer, els ha deixat que treballessin, i que

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

treballessin a gust en debats, en discussions, segur, perquè hi ha parers diferents. Després arribaven a acords, però, acords que els consellers sempre hem acceptat perquè hem considerat positius.

Vull donar les gràcies a totes les persones que des de l'inici han treballat en el codi. Vull recordar el senyor Josep Maria Puig Salellas, un dels assessors permanents del departament de justícia des de l'any 80, que sempre anava amb el seu llapis discutint-ne i criticant-ne article per article, que a vegades era una cosa tremenda, però que hi va fer una gran feina. En definitiva, però, vull donar les gràcies a tothom que hi ha treballat. Avui veig cares noves, altres de no tant, com el senyor Mirambell i la senyora Arroyo. Això indica que contínuament busquem una representació àmplia de la comunitat jurídica que treballi d'una manera conjunta, d'acord amb l'esperit que el departament de justícia i, en definitiva, el govern sempre han mostrat.

Moltes gràcies.